

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 14-07-20845 אלקובי נ' שם טוב

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת דנה עופר

רותם אלקובי

המבקשת

נגד

לורי שם טוב

המשיבה

פסק דין

המבקשת הגישה נגד המשיבה בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, בה היא טענה, כי המשיבה מפרסמת בתקשורת האינטרנטית פרסומים שקריים נגדה.

בימים 10/7/14 ו- 17/7/14 התקיימו דיונים במעמד צד אחד, וניתן נגד המשיבה צו זמני. דיון במעמד שני הצדדים התקיים לפניי היום, לאחר שהמשיבה עתרה לביטול הצו הזמני שניתן.

בהמלצת ביהמ"ש, ובשים לב לכך שבינתיים פעלה המבקשת להגשת תביעה על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, חזרה בה המבקשת מהבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

המשיבה עומדת על הוצאותיה. לטענתה, נגררה להליך מיותר לאחר שהוגשה נגדה בקשת סרק.

אינני מוצאת מקום להיכנס לעובי הקורה באשר לטיעונים ההדדיים ששמעתי, וזאת לאור העובדה שהמבקשת חזרה בה מבקשתה. בתמצית יצוין, כי המשיבה פרסמה באמצעים מקוונים כל שהם פרסומים הנוגעים למבקשת, על רקע העובדה שזו האחרונה הוכרזה כפושטת רגל, ועל רקע העובדה שהיא משמשת כפקידת סעד. בפרסומים אלו הביעה המשיבה דעתה על המשך העסקתה של המבקשת כפקידת סעד לאור הכרזתה כפושטת רגל. בפרסום אחר, שהוא מכתב תלונה ששלחה המשיבה לכמה וכמה גורמים בשירות המדינה (צורף לבקשה כנספח 2) ובו דרשה לפטר אותה מתפקידה, ציינה המשיבה כי המבקשת "לא דיווחה על הרשעתה ולא דיווחה על היותה פושטת רגל...". אין חולק, כי המבקשת אכן הוכרזה פושטת רגל ע"י בית המשפט המחוזי בחיפה, אך לטענתה לא הורשעה בדבר. בדיון הסכימה המשיבה להסיר מהפרסומים (שלמעשה הוסרו בינתיים) כל אמירה המרמזת על הרשעה בפלילים, אך היא עומדת על זכותה לפרסם כתבות או פירסומים אחרים המבוססים על הליכים משפטיים פומביים, דוגמת פשיטת הרגל. המבקשת, מאידך, הגישה את בקשתה על מנת למנוע את המשך הפגיעה בשמה הטוב באמצעות פרסומים אלו, הפוגעים בשלוות חייה.

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 14-07-20845 אלקובי נ' שם טוב

תיק חיצוני:

נראה כי החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001, לא נועד לטפל בפרסומים פוגעניים ברשת האינטרנט, והוא לא נתן בידי בית המשפט, במסגרת זו, כלים למנוע פרסומים מעין אלה. הגם שהטרדה מאיימת, כפי שהוגדרה בסעיף 2(ב)(4) לחוק, עשויה לכלול גם פגיעה בשמו הטוב של אדם, הרי שצו מניעת הטרדה מאיימת, כמפורט בסעיף 5 לחוק, אינו יכול לאסור המשך פגיעה בדרך של פרסום באינטרנט או בכלי תקשורת אחרים.

כאמור המבקשת חזרה בה מבקשתה, והיא מתכוונת למצות את טענותיה כלפי המשיבה במסגרת התביעה על פי חוק איסור לשון הרע שהוגשה היום, ועל כן הבקשה נדחית.

אף על פי כן, מצאתי שלא לחייב את המבקשת בהוצאות המשיבה.

התרשמתי כי המבקשת פעלה בתום לב (שלא כטענת המשיבה), ומתוך מצוקה שהייתה נתונה בה נוכח הפרסומים, שאכן יש בהם כדי לפגוע בשלוות חייו של אדם, אף אם ההליך שננקט אין בו כדי ליתן את הסעד הרצוי. עוד יש לציין, כפי שנאמר לעיל, כי חוק מניעת הטרדה מאיימת מגדיר גם פגיעה בשם הטוב כהטרדה מאיימת (אף אם אינו נותן כלים לטיפול בפרסומים פוגעניים), ונמצא כי לפחות באשר לטענה כי המבקשת הורשעה – אם לא ביחס למכלול האמירות – ניתן לראות משום פגיעה בשם הטוב, כך שלא אוכל לקבוע כי מדובר בבקשת סרק, כטענת המשיבה.

סוף דבר:

הבקשה נדחית. הצווים מיום 10.7.14 ומיום 17.7.14 – מבוטלים.
אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ג' אב תשע"ד, 30 יולי 2014, בהעדר הצדדים.

דנה עופר, שופטת